

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anulul I leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvîntul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garbovicioanu

G. Coșbuc

J. Otescu

P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel

G. Adamescu

V. S. Moga

N. Nicolaescu

Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tască.

SUMARUL: *Th. D. Speranția*, Rugăciunea copiilor către Sfînta Elisabeta. — M. S. Regele și armata. — *Ion Kalinderu*, Obiceiuri ale societății înalte romane pe timpul lui Pliniu cel tînr. — *Petru Rășcanu*, Războiul Ruso-Româno-Turc. — *M.*, Starea învățămîntului manual în județul Prahova. — *Ion E. Mihăescu*, Cultura legumelor și a pomilor fructiferi. — (R. V.), Tratatamentul viei contra manei. — *Ion Dumitriu*, Din nesocința unora se folosesc alții. — *Rădulescu-Niger*, Teatrul sătesc, (De pe urma beției). — Tragera loteriei Societății Cooperative a meseriașilor din Iași. — Informațiuni. — Societăți economice la sate. — Serbare Școlară. — Mulțumiri. — Apel — Poșta administrației. — Sfaturi: Contra arsurilor. — Curățirea mînușilor de piele albă. — Stîrpirea ciiorilor de pe ogorele puse cu porumb.

Ilustrațiuni: Masă cu paturii în formă de sigma. — Selav purtând un catinum sau catinus (Blid adănc). — Selavă aducînd un prosop. — Căprioră cu picioarele legate. (După o pictură murală din Pompei). — Selav aducînd un vas cu fructe. — Lingură găsită la Pompei. — Sticlă găsită la Pompei. — Vase conținînd câte o sticlă de masă, probabil pentru unt-de-lemn. — Pore mistreș pe tavă. (După o pictură murală din Pompei). — Un fruct de fasole. — Bob de fasole. — Bob de fasole încolțit. — Tulpină înflorită de mazăre. — Biserica Sf. Dumitru din Chelou, zidită de Vasile Lupu, Domnul Moldovei (1634—1654).

PUBLICAȚIUNI

În ziua de 20 Maiu 1902, orele 3 p. m., se va ține licitațiune publică orală la Eforie, pentru închirierea pe timp de 3 ani, a următoarelor imobile:

1) Din București. Clădirea de pe Bulevardul Elisabeta. Prăvălia No. 4, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 900; 2) Prăvălia No. 5, cu începere de la 23 Aprilie 1902, garanție provisorie lei 700. Casa V. T. Dancovici, strada S-ta Vineri No. 2; 3) Apartamentul No. 2 (la No. 2 bis) cu începere de la 26 Octombrie 1902, garanție provisorie lei 250; 4) Prăvălia No. 2 (Calea Moșilor No. 48), cu începere de la 26 Octombrie 1902, garanție provisorie lei 500; 5) Din Sinaia: Pavilionul din pădure, cu începere de la 23 Aprilie 1902, garanție provisorie lei 50; 6) Cârciuma din Valea lui Puf, cu începere de la 23 Aprilie 1902, garanție provisorie lei 50. Pavilionul de mărunțișuri din parc; 7) Magazinul No. 1 cu începere de la 1 Aprilie 1902, garanție provisorie lei 90; 8) Magazinul No. 2, cu începere de la 23 Aprilie 1902, garanție provisorie lei 50; 9) Din Giurgiu: Casa Clearch, strada Polichronie, cu începere de la 26 Octombrie 1902, garanție provisorie lei 80.

* * *

În ziua de 22 Maiu 1902, ora 3 p. m., se va ține la Eforie, licitațiune publică cu oferte sigilate, pentru darea în întreprindere a construirii casei silvice de la Morunglav, județul Romanai.

Condițiunile speciale, de visul și planul se pot vedea la Serviciul Bu-nurilor în ori-ce zi și ore de lucru.

Valorea acestor lucrări este de lei 6.960, bani 39. Concurenții, spre a putea lua parte la licitațiune, vor trebui să depună ca garanție provisorie 5% din suma de visului, cunoscând că cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitațiune.

Se pune în vedere d-lor concurenți art. 68—79 din legea asupra compta-bilității publice.

* * *

În ziua de 28 Maiu 1902, orele 3 p. m., se va ține licitațiune publică cu oferte închise la Eforie pentru arendarea pe un nou period de 10 și 15 ani a moșiei Persica Merlari (Dor Mărunt) din jud. Ialomița.

Iar în cazul când nu se vor prezenta concurenți cu oferte închise, se va ține licitațiune publică orală în ziua de 30 Maiu a. c., orele 3 p. m.

Domnii concurenți, spre a putea lua parte la licitațiuni, vor trebui să depună lei 20.000, garanție provisorie.

* * *

La 4 Iunie 1902, orele 10 a. m., se va ține a 6-a licitațiune la Eforie, pentru untura de porc necesară depositelor, în exercițiul 1902 — 1903.

Doritorii sunt invitați ca în sus citata zi și oră să-și prezinte oferte-le d-lor sigilate însoțite de o garanție provisorie de 500 lei, cunoscând că garanția definitivă va fi de 1.000 lei.

Licitațiunile se vor ține în conformitate cu art. 68 — 79 din legea compta-bilității generale a Statului.

Caetul de sarcini, precum și ori-ce alte informațiuni se pot vedea la Cancelaria Eforiei, în ori-ce zi și oră de lucru.

RUGĂCIUNEA COPILOR
CĂTRE
SFÎNTA ELISABETA

Sfântă, Sfînt' Elisabeta,
Vară a Sfînteî Marii,
Către Domnul rugătore
Sprijin țării noastre fi.

Fii de sprijin țării noastre,
Romănescului popor,
Fă-l pe calea fericirii
Înainte mergător.

Tu cu Maica Prea-Curată
Și cu Domnu 'n ceruri ești,
Către ei fii rugătore
Pentru noi să mijlocesci.

Mulți se rîgă Ție Sfînto,
Și pe mulți în grijă-î ai
Și la toți cei ce te rîgă
Ajutorul tîu să-l dai:

Dară, printre-atăția alții,
De Români nu vei uită
A lor cereri către Domnul
Însă-și tu a le purtă.

Noi toți te cinștim pre tine
Cu-osebire pe pămînt,
Chiar Regina țării noastre
Purtă numele tîu sfînt.

Th. D. Speranția.

M. S. REGELE și ARMATA

Cu prilejul serbării de 10 Maiu, M. S. Regele a dat următoarele decrete:

Fapt ostășesc însemnat a fost intrarea batalionului 2 vînători în reduta Grivița, după o luptă crâncenă, în ziua de 30 August 1877;

Dorind ca această biruință să stea vecinic în amintirea scumpei Mele armate, ca o pildă de avînt ostășesc și de devotament pentru Patrie și Rege,

Decid:

Art. I. Batalionul 2 vînători va purta de astăzi înainte numele de: batalionul 2 vînători «Regina Elisabeta.»

* * *

În amintirea ostanelilor depuse de prea iubita Mea soție, Majestatea Sa Regina Elisabeta, în alinarea suferințelor răniților și bolnavilor în războiul Independenței și pentru a da o mare dovadă de solitudine și dragoste pentru armata Mea,

Decid:

Art. I. Spitalul militar central va purta de aci înainte numele de: Spitalul militar «Regina Elisabeta.»

* * *

Voind a da, cu ocaziunea aniversării a douăzeci și cinci de ani de la proclamarea Independenței, o nouă dovadă de dragostea Mea pentru mult iubita Mea armată,

Ordon:

Art. I. A se înscrie prea iubitul Meu nepot, Alteța Sa Regală Principele Carol, în cadrele școlii fiilor de militari Iași pe ziua de 10 Maiu 1902.

Iar către armată a dat următorul

ORDIN DE ȚI

«Ostași,

«Este un pătrar de vec de când armata Mea a arătat, pe câmpul de război, vitejia și vrednicia ei.

«De atunci și până în ziua de astăzi ea nu s'a mulțumit cu laurii câștigați în bătălii. M'am încredințat, din inspecții, din relațiunile cu corpurile ofiteresci și din manevre, că s'a muncit «că s'a făcut progrese neîndoișoare și că armata este pregătită «pentru momentul când țara va avea iarăși nevoie de dînsa.

«Am ales dar această zi de serbătoare și de glorioasă amintire pentru a da conducătorilor scumpei Mele armate, ca semn de recunoștință pentru munca desăvârșită și de indemn pentru «munca viitoare, următoarele directive:

«1. Conducerea războielor și luptelor moderne se întemeiază pe «instrucțiunea individuală a oficerilor, a gradelor inferioare și a «soldaților, precum și pe hotărîrea și inițiativa conducătorilor «de trupă.

«Pentru a lucra în această direcțiune am hotărît a se da de «acum înainte comandanților de unități, responsabili de formarea inferiorilor încredințați lor — adevă în general șefilor de «corp de ori-ce armă și în special comandanților de companie, «de escadron și de baterie, — libertate în alegerea mijloacelor

«pentru instrucțiunea și educațiunea teoretică și practică a trupei
«ce stă sub comanda lor, fixându-se numai principiile de urmat
«și termenele perioadelor de instrucțiune.

«Cel mai bun corp de infanterie va fi acela: care, după mai
«multe zile de marș, va rămânea neslăbit în puterea sa; care
«se va desfășura mai repede; care se va arăta mai cu dibăcie
«în luptă; care va fi cel mai bun la tragere.

«Cel mai bun corp de cavalerie va fi acela: care se va obiș-
«nui a străbate distanțe mari, ajungând la destinațiune cu caii în
«stare de a intra în luptă; care va fi format mai mulți călăreți
«deștepți pentru serviciul de recunoșcere și de cercetare.

«Cel mai bun corp de artilerie va fi acela: care se va mișcă
«cu mai mare repeziune; care va observă mai exact și va trage
«cu totă precisiunea.

«Datoria trupelor tehnice va fi de a rămâne la curent cu
«tote inovațiunile moderne.

«Comandanții de corp de armată, de divizie și de brigadă, vor
«da cea mai mare importanță serviciului de tragere și vor ve-
«ghea ca el să ocupe trupele în tot cursul anului, iarna ca și
«vara. La diferitele și desele lor inspecțiuni, ei se vor convinge
«mai cu sémă de rezultatele instrucțiunii practice pe câmp și de
«modul cum comandanții de unități mai mici instruesc și conduc
«trupele lor. Ei se vor încredința de aproape despre mersul exer-
«cițiilor și marșurilor și de ținuta oficerilor la exerciții, la pre-
«sentare și la paradă, despre progresul administrațiunii și a cu-
«noscințelor științifice și teoretice.

«Cer de la toți oficerii cunoscinți profunde și solide, depăr-
«tate de superficialitate.

«2. Disciplina este temelia armatei. Ea se rezămă: pe dreptate,
«pe nepărtinire, pe iubirea și încrederea reciprocă a superiori-
«lor și a inferiorilor, pe arta de a porunci clar și cu chibzuială.
«Să se excludă dar ideea că severitatea aspră pôte ajunge la a-
«devărata disciplină.

«Doresc, prin urmare, ca în aplicarea pedepselor disciplinare
«la oficeri și la trupă să se aibă în vedere următoarele principii:

«— Pedepsa să nu fie răsbunătoare, ci îndreptătoare;

«— Fie-care greșelă să fie pedepsită numai cu o singură pe-
«depsă, morală ori materială;

«— Se va ave tot-deauna în vedere caracterul celui care se
«pedepsește și împrejurările cari au dat naștere greșelei;

«— La casuri neînsemnate și la acei cari n'au avut încă nici
«o pedepsă se va începe cu pedepse mici;

«— Se va pune o deosebită băgare de sémă în aplicarea pe-
«depselor oficerilor, având în vedere pozițiunea lor socială și
«prestigiul lor milităresc.

«— *Dorese ca lovirea să dispară, în fine, cu desăvârșire din
«armata Mea.*

«Acest ordin de și se va da la cunoștința tuturor trupelor și
«comandamentelor.

«Insărcinez cu punerea lui în aplicațiune pe ministrul Meu,
«secretar de Stat la departamentul de război, cari'Mi va ra-
«porta în ziua de 10 Maiu 1903, despre modul cum acest ordin
«s'a executat.»

«Dat în București, în 10 Maiu 1902.»

CAROL.

Obiceiuri ale societății înalte romane pe timpul lui Pliniu cel tînăr (1).

Când un puternic al țilei sau un bogătaș dădea unul din acele banchete de ostentațiune, care sunt o caracteristică a vieții sociale sub imperiū, totul luă proporțiuni mari. Iată în resumat cum descrie Petroniu, cu 6re-care exagerare satirică, prânda dat de bogatul libert *Trimalchion* :

«Când ne aședarăm la masă, nisce sclavi egip-
«tenii ne spălară mâniale cu apă de zăpadă, iar
«alții ne spălară picioarele; în timpul acesta cântau. Se aduce a-
«poi primul serviciu. Pe o tavă, un măgaruș de bronz de Co-
«rint purta desagi, umplute de o țparte cu măslinae negre, de
«cea-laltă cu măslinae verzi. Nisce arcuiri în formă de pod sus-
«țineau *gliris* gătiți cu miere și cu mac. Mai departe erau câr-
«nați calzi pe un grătar de argint, și dedesubt, prune de Siria
«și h6be de rodii.

Masă cu paturi în formă de sigma.

«Acum apare și Trimalchion purtat de sclavi, care-l aședă pe
«un pat cu perinuțe. El cere voe să continue un joc ce a în-
«trerupt ca să vie să asiste la masă. Un sclav îi aduce un da-
«mier de lemn de terebint și zari de cristal; în loc de dame
«albe sau negre, se servesc de piese de aur și de argint.

«Se aduce o tavă pe care eră un coș, care conținea o găină
«care părea că clocesce. Doui sclavi căută în jurul ei și găsesc
«ouă de păun, care le împart comesenilor. — Amicilor ! țice
«Trimalchion, mă tem ca ouăle să nu fie cam clocite; să vedem
«însă dacă se pot mânca. — Eram să arunc pe al meu, când un
«părăsit bătrân, care ședea lângă mine mă opri, țicend : trebuie
«să conție ce-vă bun. Caut dar sub imitația de c6jă și găsesc
«o păsărică grasă acoperită cu gălbenușuri de ouă piperate.

«Băusem până atunci vin cu miere. Acum se aduc vase de
«cristal cu inscripția : *Falern de 100 de ani*. Trimalchion țice:

(1) Vezi No. 28—29, 30, 31 și 32.

«Va!, e dar adevărat că vinul trăesece mai mult decât omul! Să «hem dar ca bureții, căci în beătură o viêtă».

«Un sclav aduce un schelet lucrat din argint, căruia îi da mai «multe atitudinî, și Trimalchion țice iarăși: Puțin lucru e omul, și grôpa e sub pașii săi. Să scim dar să înfrumușetăm prin plă- «cere o viêtă așa de scurtă.

«Se aduce apoi al douilea serviciu. Pe un glob sunt înfățișate «cele 12 constelațiuni ale zodiacului, fie-care pörtă câte o mân- «care care are analogie cu ea. Pe berbec mazăre, pe taur o bu- «cată de rasol, pe gemenî ridichi, pe rac o simplă corônă, pe «leu smochine din Africa, și așa mai departe

«Să mâncăm, țice Trimalchion, căci aveți dinaintea vöstră «partea cea mai gustösă a mesei.» — Atunci orchestra începe să «cânte, patru sclavi se reped și ridică partea de sus a globului. «Și vedem: paseri îngrășate, uger de scröfă, un epure cu aripi «în spate închipuind pe Pegas. Nisce pesci gătiți înötă în sara- «mură piperată. Sclavii vin de tae tôte aceste mâncări în bu- «cățele.

Sclav purtând un catinus sau catinus
(Blid adâne).

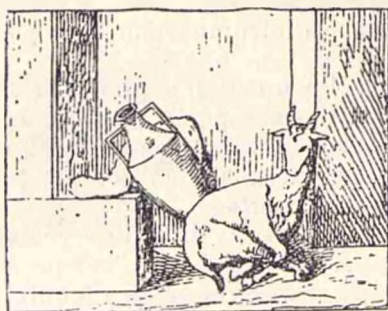

Sclavă aducënd un prosop.

«După aceea intră câinii de vînătoare, și după ei sclavi, cari «duc un mistreț din cei mai mari. De colții lui atirnä panerașe «umplute cu curmale de Sira și de Tebaida. Un sufragiu îi face «o tăetură, din care sböră un stol de sturți. Alți sclavi îi prind «și dau câte unul fie-cărui comesean.

«Sclavii pun pe masă trei purcei albi, curățați și cu clopoței. «Trimalchion chemă pe bucătar și-i poruncesce să-i gătescă re- «pede. După douë, trei momente ni se aduc din nou. Toți strigă «că e o minune, că sunt așa de repede gata. Trimalchion se «preface că observă că purcelul principal n'a fost curățit de in- «testine. Pedepsesce pe bucătar; comesenii se rögă să-l ierte; «acordă ertarea cerută. Tocmai atunci se taie rîmătorul și se

«vede că e plin cu cartaboși și cu cârnați. Ca răsplată se dă
«bucătarului o corônă de argint și i se face cinstea să i se dea
«un pahar cu vin.

Căprioră cu piciorile legate (după o pictură murală din Pompei).

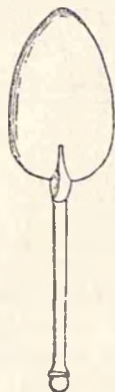
Selav aducând un vas cu fructe.

«Apoi tot cu surprize de acestea se mai aduce carne de vițel
«fiartă, o masă cu prăjituri și cu fructe și la sfârșit se fac liba-
«țiuni pentru împărat și pentru ȳei».

Cum se vede, ostentațiunea e mai mare decât variația, căci
de la începutul până la sfârșitul acestei mese a bogătașului ri-
dicul, cam tot aceleași lucruri se aduc.

În Sueton sunt însă descrise mese mult mai fantastice și pre-
parate cu imaginațiunea cea mai rafinată.

Seneca, care, cu totă patima de declamațiune, care micșorează
valórea unor părți ale scrierilor sale, este un bun observator,

Lingură găsită la Pompei.

Sticlă găsită la Pompei.

notéază vanitatea ca mobil însemnat al cheltuelilor mari: «Risi-
«pitorii caută ca viața ce duc să fie neîncetat obiectul conver-
«sațiunilor. Ei socotesc că s'aũ trudit în zadar dacă nu se vor-
«besce de ei. Îndată ce una din faptele lor scapă trântițării,
«sunt nemulțumiți. Sunt mulți cari își tócă averea cu mese mari,
«alții întrețin femeii cu cheltuială mare».

Cetind însă acele liste lungi de mâncări, trebuie să ne întrebăm: nu trecea belșugul peste cerințele organismului și chiar peste puterile lui? Toți autorii anticii ne vorbesc de întrebuintarea obișnuită a vomitivelor. Marquardt socotesce că această particularitate denotă o mare generalizare a beției; alții, printre cari și Friedlaender, cred că nu poate să fie vorba de un us sistematic și dilnic al vomitivelor, care ar fi distrus repede sănătatea, ci, că vomitivele făceau parte din igiena antică, pentru că erau recomandate de cei mai mulți medici, de la Hipocrat până la Galian.

La mesele de sute de persoane, se întâmplau și incidente de tot felul. Ast-fel T. Vinius, de rang retorian, invitat la Impăratul Claudiu, fu bănuț de a fi furat o cupă de aur. Impăratul îl invită a doua zi și-i puse dinainte o cupă de lut.

Vase conținând câte o sticlă de masă, probabil pentru unt-de-lemn.

Porc mistreț pe tavă. (După o pictură murală din Pompei).

La toate mesele mari, dar adesea și la cele modeste, luau parte și paraziții. Aceștia erau o curioasă categorie de oameni, invitați nu pentru rangul lor social sau din prietenie, ci după reputațiunea ce aveau că se pricepeau să înveselască cu glumele lor pe comesenii. Paraziții aceștia își puneau totă nădejdea în invitațiunii și căutau prin toate mijlocele să le provoce. Când lumea bogată era adunată la Roma le mergea bine, însă cum vin căldurile, Roma se golesce, și au vacanțe și fălcile lor, cum dice Plaut în *Captivi*. Juvenal dice că slugile tratăză cu dispreț pe paraziții, iar stăpânul casei cu mândrie. Une-ori nici nu erau poștiți de stăpânul casei, ci de câte un invitat, căci cum am țis mai sus, invitatul pute să vie cu o *umbră*. «Dacă parazitul nu «scie să suporte palme, și nu lasă să i se spargă ouele în cap «scrie Plaut, nu-i rămânea decât să se facă cerșetor.»

La romanii conversațiunea liberă se găsea mai ales la mese. Dar afară de această ocaziune, unde se mai pute convorbi după voe? In jurul templelor, în câte-vă prăvălii de librării, unde se duceau cu plăcere omenii de litere. «Bogătașii noștri sgârçiiți, «diceau unii din ei, nu dau talentului de cât laude sterpe și a-«ceeași admirațiune ca păunilor». Alții se temeau mutual, se întreceau cu complimente, Juvenal făcea satire, mai ales în contra poetului Codrus, care-l prăpădea cu cetirea Thesiedei sale.

Cucónele din societatea înaltă dădeau liber curs gurelor rele la plimbările publice, sub umbra laurilor și platanilor.

Ion Kalinderu.

Războiul Ruso-Româno-Turc (1).

Tratatul impus Turciei la San-Stefano prevedea independența României, Serbiei și Muntenegrului; luă înapoi cele trei județe din Basarabia și cedă României Dobrogea, acordă Serbiei și Muntenegrului sporire de teritoriū, Bosniei și Herțegovinei autonomie; impunea reforme în favoarea creștinilor din Armenia, Creta, Epir și Tesalia, și creea o *mare Bulgarie*, care se întindea de la Dunăre până la Archipel, despărțind în două posesiunile turcesci din Europa. Afară de acesta, Rusia impunea Turciei o despăgubire de război enormă pentru finanțele ei și puse mâna pe cetățile Kars, Ardahan și altele cu 36.000 k. p.

Acest tratat a nemulțumit pe Anglia care nu admitea desmembrare Imperiului Otoman și pe Austria care doriă să aibă parte din pradă. Austria începū mobilizarea armatelor și propuse convocarea unei conferinți la Viena. Anglia trimisese flota în marea Marmara; dar auzind că Țarul a dat ordin armatelor să cuprindă Constantinopole, își rechemă escadra. Rusia avea în contra ei pe Europa întregă; dar nădăjduia în sprijinul Germaniei, pe care o ajutase atât de mult în 1871. Principele de Bismark declară însă că el va fi numai «un samsar onest», un intermediar pentru împăcare. Țarul grăbi încheierea tratatului definitiv și lăsă Austriei dreptul de a regula cu Rusia cestiunea Muntenegrului, Bosniei și Herțegovinei. Acesta nu convenia Austriei care, gonită din Italia și din Germania, își îndreptase activitatea spre Salonic și Mediterana. Delegațiunea aū votat credite și pentru războiū; iar Anglia făcū cunoscut că nu va luă parte la viitorul Congres, dacă întreg tratatul nu va fi pus în discuțiune. Mesagiul Reginei la deschiderea Parlamentului, da a se înțelege că se vor convoca rezervele; România protestă cu energie în contra răpirei Basarabiei și se pregătiă de un războiū cu Rușii; Turcia căută să-și reîntocmescă armatele. Lumea eră în ajunul unui războiū uriaș. Dar campania din Bulgaria costă pe Rusia patru miliarde; finanțele ei erau sleite și creditul său grav compromis. Țarul negocie cu Anglia, renunță la câte-vă cuceriri din Asia; Anglia se învoie; dar pentru ca binele făcut Turciei să nu fie de giaba, ea dobîndi de la această putere ca să pună mâna pe insula *Cipru*. Acum, ea putea veni la Congres.

Congresul s'a deschis la *Berlin*, 13 Iulie 1878, și a ținut o lună, sub președința lui Bismark, care s'a arătat foarte nepărtinitor. Reprezentanții Țarului s'aū arătat foarte moderați și împăciuitori. Numai într'o singură cestiune ei aū re-

(1) Veđi No. 27 30 31 și 32.

fusat orî-ce discuțiune: *în cestiunea Basarabiei*. Sardinia trimisese numai câte-vă mii de soldați în Crimeia, ajutor foarte neînsemnat; și cu toate acestea, la Congresul din Paris, reprezentanții Sardiniei luaseră loc alături cu ai celor Șese Puteri mari. La Berlin reprezentanții României, Bratianu și Kogălniceanu au fost primiți numai să apere drepturile țării. Gorciakof a declarat că «Rusia nu poate ceda în această cestiune; s'a unit însă ca să se dea Austriei Bosnia și Herțegovina».

Tratatul de la Berlin a hotărât: Macedonia se va înapoia Turciei; la sudul Balcanilor se va constitui un stat autonom, Rumelia Orientală, cu un guvernator creștin; Bulgaria, tributară Turcilor, se mărginește între Dunăre și Balcani. Bosnia și Herzegovina se dau Austriei. Muntenegru, Serbia și România erau recunoscute ca independente, *cu condițiune ca să introducă egalitatea religioasă, civilă și politică pentru toți locuitorii*. Rusia ceda Delta Dunărei și se mulțumia în Asia numai cu Kars, Ardahan și Batum. Greciei se promitea o rectificare de frontieră. În fine, Sultanul reînnoiește făgăduințele de libertate religioasă, egalitate civilă și politică. Tratatul de la Berlin a amăgit multe speranțe, a călcat în picioare cele mai sfinte prescripțiuni ale justiției și a pregătit multe răsbăie.

Petru Rășcanu

Profesor universitar și inspector al învăț. secundar.

Starea învățămîntului manual în județul Prahova.

In timpurile din urmă învățămîntul manual ajunsese aproape să fie neglijat cu totul în acest județ. Starea aceasta însă n'a putut să dureze mult în fața dascălimei Prahovene, atât de vînjosă pe calea muncii. Așa prin stăruința neobosită a dascălilor din Ploesci în frunte cu revisorul școlar și urmașii de concursul colegilor din județ, s'a alcătuit în acest oraș o societate pentru prosperarea învățămîntului manual și dezvoltarea industriei casnice la sate.

Lucrând fără preget, membrii acestei societăți au putut anul acesta să pue în Ploesci și începutul unui magazin de desfăcere a produselor ocupațiunilor citate; ajutații fiind și de autoritățile locale, județene și comunale, care încăldite de acelaș patriotisme, nu pot rămîne nebăgătoare în seamă lață de această mișcare, atât de altruistă și bine-lăcătore din partea dascălimei.

Cu prilejul conferințelor generale din acest an, prin stăruința d-lui institutor Nicolau, întovărășit la rîndu-l de ajutorul celorlalți colegi și mai ales al d-lui învățător Mihailescu din Bușteni, s'a dat în seara de 19 Aprilie o serbare școlară cu un rezultat

neîntrecut nici chiar la școlile din străinătate, pentru instalarea și aranjarea magazinului pomenit.

Tot pe vremea acestor conferințe, în ziua de sf. Gheorghe, revisorul școlar de învățămînt manual d-l N. I. Moga a făcut mai multe comunicări, lămurind rolul neprețuit ce-l jăcă această ocupațiune școlară, în problema școlii moderne, atât pentru orășeni, cât și pentru săteni, spre însăși înflorirea nămului nostru. Trecînd la felul cum trebuie primit învățămîntul manual în școlă și ca atare, modul cum trebuie să fie predat, arată înfățișînd mai multe modele și desemnuri, cum prin nisce mijloce foarte simple și puțin costisitoare, se pôte câștiga foarte mult cu elevii, nevoie fiind numai, de bună voința și interesul învățătorului în primul loc.

Examinînd apoi expozițiunea de lucrări manuale, a dat rînd pe rînd la fie-care școlă, sfaturile trebuitoare.

Venind vorba despre expozițiunea de lucrări manuale școlare, putem spune că pînă anul acesta nu s'a vîdut în Ploesci pe timpul conferințelor didactice, o alta mai mîndră și mai bogată.

Nici strămtoarea, nici întunecimea saelor unde erau expuse, nu puteau să micșoreze farmecul atrăgător al diverselor obiecte alcătuite de școlari. Ochii vizitatorilor se înviorau și o bucurie se vedeă pe fețele lor cînd privind, nu se mai puteau sătura de admirat ordinea, curățenia și exactitatea, cu care elevii le alcătuesc, conduși fiind de dascălii respectivi.

Atât școlile de băeți cât și cele de fete, deși nu în mare număr, erau totuși binișor reprezentate.

Așa, pe o masă din a doua sală, între lucrările elevilor de la alte școle, eră o grupă de obiecte alcătuite din împletituri de pae, pirogravuri și traforaj, lucrate de elevii de la școla din comuna *Ciumași*, conduși fiind de d-l învățător D. Popescu.

Alături erau obiecte de coșărie, lucrate de elevii d-lui N. Bordeanu învățător în comuna *Iederele*; tôte destul de atrăgătoare prin valorea lor practică și sirguinta cu care erau lucrate.

Veniau apoi lucrările elevilor d-lui C. Popescu, învățător în comuna *Star-Chiojd*. Practicînd învățămîntul manual încă din 1888, acest domn învățător, l'a predat anul acesta la vre'o 40 elevi și deși expusese numai de la șese, totuși se puté constată progresul realizat cu școlarii.

De la școla din comuna *Măgureni*, erau expuse coșuri și perii, lucrate de elevi sub conducerea d-lui învățător Mihail Popescu, care practică această ocupațiune școlară din 1898.

De la școla din comuna *Mărgineni-de-sus*, erau expuse perii și bidinele, lucrate cu un deosebit gust de elevi, sub conducerea d-lui învățător N. Popescu, care practică această ocupațiune școlară de la 1896.

De la școla din comuna *Netoși*, condusă de d-l învățător Alex. Popescu, erau expuse diferite obiecte din împletituri de pae. Resultatele satisfăcătoare, îndemnau pe fie-care să spered mult de la această școlă în viitor.

De la școala din comuna *Ceptura*, condusă de d-l Stan Nițescu, erau expuse împletituri de richită. Practicând lucrul manual din 1887, d-l învățător l'a predat anul acesta la 32 elevi.

În fine veniaș școlile din comuna *Crivina*, condusă de preotul N. Popescu, cea din comuna *Gherghița*, condusă de d-l Ión Bădulescu, din comuna *Balta-Dómnei*, condusă de preotul D. Popescu; din comuna *Habud*, condusă de d-l I. M. Opran: din comuna *Bréza de jos*, cătunul *Podul Vadului*, condusă de d-l Ión Provincénu; din comuna *Valea Călugărească*, condusă de d-l I. Chitulescu, și cea din comuna *Pléșa*, condusă de preotul Gh. Marinescu, toate dovedind prin lucrările expuse, un deosebit zel din partea învățătorilor respectivi, demni lie-care de totă lauda și imitarea pe această cale de către ceilalți colegi.

În ce privește lucrul de mână în școlile de fete, școala din comuna *Ceptura* stetea în primul rang. Învățătoarea de la această școală, d-na Maria S. Nițescu, practicând această ocupațiune anul acesta cu 35 de eleve, expusese diferite croeli, cusături, alesuri și croșetării, toate practice și potrivite vieții sâtenilor.

Aprope pe aceeași treptă în privința felului cum erau alese și lucrate obiectele, era și școala din comuna *Gherghița*, condusă fiind această ocupațiune de d-șora Sevasta Ionescu. Fie-care din obiectele expuse era tot atât de trebuincios și cu puțință să și-l procure și cea mai nevoiașă sâtenă.

De la școala din comuna *Bréza de sus*, erau expuse diferite cusături și broderii de la vre-o șese eleve. Învățătoarea care a condus această ocupațiune, d-șora Paraschiva Gheorghiu, a putut să încredințeze prin cele expuse, pe orî-cine, că cunoște destul de bine menirea lucrului de mână în școlile de la sate și că e destul de destoinică ca să culégă råde și mai frumoșe.

Intr'un colț, spre drépta, în fundul camerei a doua, erau expuse lucrările elevelor de la școala din comuna *Boldesci*, conduse de d-șora Elisa Popescu, învățătoare la acea școală. Întréga grupă expusă, alcătuită din cusături, ajururi, croșetării, broderii etc., excelaș prin fineța și gingășia cu care erau lucrate; dovedind că d-șora învățătoare are un deosebit talent la lucru și destoinicie în conducerea elevelor. Singurul neajuns ce se observă era că parte din obiecte erau prea lucșose față cu vederea, ne place să sperăm că d-șora învățătoare va deveni în curând un focar de artă și gospodărie, pentru fetele din sat.

Din comuna *Măgurelele*, învățătoarea, d-șora Maria Nițescu, expusese de la dece eleve, diferite croșetări, cusături și broderii, alcătuite așa fel că aduceau laude harnicei învățătoare.

De la școala din cătunul *Buștenari*, comuna *Telega*, învățătoarea, d-șora Elena Ionescu, predând lucrul de mână din Noemvrie acest an școlar, expusese de la vre-o dece eleve, o colecțiune de croșetări și broderii, cari întreceau aproape așteptările, față cu timpul de când predă.

Din comuna *Filipesci Târg*, învățătoarea d-na Ana Oprescu,

practicând lucrul de mână de trei ani, expusese o colecțiune de cusături și broderii destul de cu gust și sirguintă lucrate.

Maî expusese de asemenea d-na Elisa Popescu, învățătoare în comuna *Măgurenii* și d-șora A. Marcu, învățătoare în comuna *Posești*, diferite cusături și croșetări binișor alcătuite.

Din orașul *Ploesci* expusese numai d-na Elisa Vlădescu institutore la școla No. 2 de fete, maî multe lucrări executate de eleve. Intręga colecțiune alcătuită din obiecte fôrte modeste ca lux și demne de tótă lauda în ce privesce modul cum erau lucrate broderiile cusăturile și ajururile ce le împodobeau.

În genere lucrările de la școlele de fete se impuneaî din tôte punctele de vedere maî mult de cât cele de la băeți.

Rămânend ca în viitor să se încredințeze orî cine de progresul făcut în ambele feluri de școle ținem de o cam dată să menționăm că frumosul succes al expozițiunii din acest an se datoresce în primul loc îndemnului și stăruinței d-lui Revisor școlar Th. Georgescu, care stăruind fără preget pentru ajutorul și încurajarea celor cari muncesc, a făcut ca dăscălimea Prahovenă să culęgă anul acesta ast-fel de róde.

Stăruind pe lângă consiliul județen, l'a făcut să se încredințeze că dăscălimea muncesce cu destul zel și pe acéstă cale și ca atari să nu cruțe nicî un sacrificiú pentru realizarea unui progres și maî laudabil.

De asemenea suntem destul de încredințați că primăria orașului *Ploesci* va da tot concursul ca acéstă chestiune să prospere și în capitală, tot cu acelaș prestigiú ca și în județ.

În sfirșit într'un județ cu ast-fel de autorități înalte, cu un ast-fel de revisor școlar și cu o dăscălime atât de vióie și cu gust de muncă, nu rămâne nicî o îndoială, că în curând ródele culese vor încălđi inimile și învioră speranțele bunilor români.

— M. —

G rugămințe.

Onor. autorități cari au bine voit a se abona la revista noastră, sunt rugate a ne trimite neînsemnatul cost al abonamentului, pentru a ne scuti de corespondență.

De îndată ce vom primi costul, vom înainta prin scrisore, chitanțele de plată, timbrate în regulă. Facem acéstă rugămințe, de óre-ce personalul revistei este fôrte restrîns și e greú să se fie socotělă de chitanțele ce s'ar trimite înainte de a fi achitate.

Administrația.

Cultura legumelor și a pomilor fructiferi (1).

Fasolea, este o plantă care se cultivă pentru consumațiune, atât în stare verde, ca păstăi, cât și uscată, ca bob. Sunt mai multe soiuri de fasole, însă toate se reduc la două și anume: fasole olăgă și de arac. Orî-care ar fi soiul de fasole, cere un pămînt mărunțit bine, cald și gunoit cu gunoiu putred (descompus). Inmulțirea se face prin bobe, semănându-le prin luna Aprilie în culburî, depărtare între ele de 40 — 50 cm. și chiar mai mult pentru cea de arac.

Un fruct de fasole.

Bob de fasole.

Bob de fasole încolțit.

Lucrările de întreținere sunt prășitul și mușuroitul, iar pentru fasolea de arac trebuie să avem grijă ca mai înainte de a începe să se întindă, să-i punem araci. Se obișnuiesc, și e bine dacă n'avem araci, ca odată cu sămănatul fasolei să punem în culburî câte un fir două de sămînță de porumb, orî sorg (măturî). Prin acest mijloc, suntem scutiți de araci.

Recoltatul se face adunând treptat păstăile cele mai tinere dacă voim a o mănca în stare verde, iar pentru bobe se lasă până se coc bine, ceea-ce se cunoște după păstăi cari se fac albe și devin lemnose; atunci se culeg păstăile, orî mai ușor, se smulg vrejii (curpenii) și după ce se lasă să stea cât-vă timp la sôre, se bat vrejii cu ajutorul unor bețe spre a se lărămă păstăile și ieși bobele din ele. După acêsta se ventură, și în urmă se mai las bobele cât-vă timp la sôre, până ce se usuc bine; se pun apoi bobele în saci și ast-fel se păstrează într'un loc adăpostit, însă ferit de umezêlă.

(1) Veđi No. 28 — 29, 30, 31, și 32.

Dacă voim să avem păstăi verzi în timpul ernei, culegem la timp aceste păstăi și înșirându-le pe o sforă le punem la un loc umbros unde se lasă să se usuce în voia lor, iar după uscare, se pun spre păstrare la un loc nu tocmai uscat. Earna, când voim să întrebuițăm pentru mâncare aceste păstăi, le punem cu o ți mai nainte în apă rece, ori mai bine căldică, spre a se înmuia.

Germinația, — adică puterea de încolțire a bôbelor de fasole, — dacă se păstrează bine, pôte să dureze 5 — 6 ani.

Fasolea cam sărăcesce locul unde se sémână, de aceia e bine ca acest loc să se gunoiască mai nainte de a sémână alte plante în el.

Mazărea, ca și fasolea se cultivă pentru păstăi și bôbe. Sunt mai multe soiuri de mazăre dar tôte cer același lucru și acelaș

Tulpină înflorită de mazăre.

fel de pămînt. Sémănatul se face în culburî, depărtare cuib de cuib și rînd de rînd de la 25 — 30 cm. Mazărea se pôte sémână

în două rînduri dacă voim să avem mai mult timp păstăi verzi. Întăia semănătură se face în Martie, dacă timpul permite (să nu fie rece), iar a doua după două, trei săptămâni.

Cele-lalte lucrări de întreținere, recoltatul și păstratul, sunt la fel cu cele arătate pentru fasole.

Bobul. Are aceleași întrebuințări ca și fasolea și mazerea. Bobul crește mult mai bine într'un pămînt slab decât gras. De frig bobul nu suferă, de aceea se poate semăna cât de timpuriu, bine înțeles dacă timpul ne lasă.

Ca lucrări de întreținere, bobul se prăsesce de două ori, iar când florile au căzut și păstăile încep a se forma, se rup vîrfurile trunchiurilor (vrejilor) și acesta cu scopul de a înlesni creșterea păstăilor. Câte odată se întâmplă ca bobul să capete nisce purici; în acest cas se presară cenușă peste plante, făcînd cu chipul acesta ca puricii să dispară.

Recoltarea și păstrarea bobului se face ca și la fasole și mazere.

Castraveții, sunt nisce plante cari se cultivă pentru fructele lor ce se întrebuințază în menajul casei în stare verde ca salată ori murați (acri). Sunt mai multe soiuri de castraveți, însă toate cer un pămînt bun, bine lucrat și gunoit. Locul ales pentru castraveți trebuie să fie adăpostit și cu o așa pozițiune ca razele soarelui să-l bată mai mult. Inmulțirea se face prin sîmînță, care se sîmăna pe la începutul lui Maiu în rînduri, departe unul de altul de la 1 metru până la 1 m. și 50 cm., punînd în fie-care cuib câte 4 — 5 semințe, iar după răsărire se lasă numai două fire. De ore-ce castraveții nu pot suferi rîcîla, și dacă voim să i căpătăm mai timpuriu se sîmăna mai întăiu în rîsadniță, de unde se scot și răsădesc la locul hotărât când au 3 — 4 foi.

Ca să avem castraveți și pentru érnă — de pus la murat, — se pot semăna în două rînduri, adică prin Iunie și Iulie.

Ca lucrări de întreținere avem răritul, prășitul și udatul când castraveții sunt tineri.

Pentru sîmînță se lasă castraveții cei mai mari și mai frumoși să se cîcă bine, după care apoi se rup de la curpen și tăindu-i în două (despicându-i) scîtem semințele, le spălăm și apoi le punem la sîre spre a se usca. După ce s'au uscat bine, le punem în nisce săculețe mici, și ast-fel se păstrează la un loc uscat, ferit de geruri.

Recoltatul castraveților se face pe măsură cu creșterea lor, nelăsându-i nici odată a se cîce dacă voim a-i întrebuința pentru mîncare sau murat.

(Va urma).

Ión E. Mihăescu.

Contra arsurilor. Luăm gălbenușul unui ou și tot atîta ulei de in, punem în amestecul acesta făină de cretă până se face un aluat grosîor. Acesta-l întindem pe o bucată de pânză și-l punem pe rană; dacă s'a sbicit, îl înoinm. Și arsurile cele mai grele se pot vindeca în modul acesta.

Tratamentul viei contra manei.

Este încă în mintea fie-cărui podgorean răul ce l'a causat mana (Mildewul) viilor în anul trecut. De unde în luna Aprilie se pareă că totul va merge bine, de odată în Maiu, au început ploile cari au continuat până aproape de finele lunei Iulie.

Proprietarii cari au făcut tratamentul înaintea ploilor au fost cei mai câștigați căci, viile lor au fost răi puțin atinse. Aceștia însă au fost puținii, foarte puținii chiar.

Mulți podgoreni, odată ce au început ploile nu le-au mai tratat cum trebuie căci pe măsură ce făcea tratamentul, ploia venea și spală. Chiar așa răul, tot a fost oprit până la un punct ore-care. Marea majoritate a podgorenilor nu le-au tratat, căci încă nu sunt convinși că zema bordelază și celelalte soluțiuni cuprice pot conserva via de această bôla. Nu avem posibilitatea de a calculă exact cifra pierderilor suferite din cauza indiferenței și a nepregătirei noastre, dar credem că această pierdere se cifrăză cu miliónele de lei.

În timp de 6 ani noi am pierdut în două ani aproape $\frac{3}{4}$ din recolta țării, din cauza manei, iar în cei-alți pierderile au fost mai mici. Cred că acesta a fost destul ca să ne convingă, că trebuie să luăm măsuri din vreme să tratăm bôla manei preventiv, înainte de a apare; iar nu să așteptăm ca să se ivescă bôla, care dacă condițiunile îi sunt favorabile se întinde foarte iute, pentru ca apoi să ne mișcăm.

Să înțelegem odată pentru tot-deauna că mult mai ușor se preîntâmpină bôla, decât se vindecă după ce apare.

Primul tratament trebuie făcut înaintea înfloririi viței, adică la începutul lunei Maiu. De aceea sfătuim pe toți podgoreni a se prepară din vreme cu instrumentele și materiile necesare și anume: pulverisator, piatră vinătă și var alb. Dacă proprietarii sunt obicinuiți a întrebuiță materii preparate gata, nu sutem contra lor, dar să se încredințeze că aceste preparate conțin sulfat de cupru.

Dacă podgoreni au instrumente din anul trecut să le curețe, să le ungă pentru a fi capabile de a funcționă. Cei-ce n'au, să se aprovizioneze. Să nu se credă că făcând cine-vă economie, prin netratarea viei face un act de bun administrator. Pentru economia de 100—150, lei adese-ori pôte pierde recolta întregă.

Să se pregătescă fie-care a avé la dispozițiune var alb gras. Numai acesta este recomandabil a se întrebuiță cu folos, căci varul slab, care se cunoșce după culórea sa cenușie și după volumul puțin mărit ce-l dobândește prin stingere, conține pietricele streine cari pot strică instrumentele de pulverizat.

Să cumpărăm piatră vînată din vreme și în cantitate suficientă. Piatra vînată să fie curată, adică să conție 98—99% sulfat de cupru. De obicei piatra vînată se presintă în comerț în cristale mici, de culóre albastră fôrte frumósă. Dacă piatra vînată, are culórea verquesău vînată spălăcită ea conține materii streine, când conține sulfat de fier după părerea chimiștilor nu e nici un rěu, să nu conțină alte materii streine. Singurul inconvenient ce-l are piatra vînată este că fiind în cristal, se disolvă anevoie în apă rece. De aceea e bine să o disolvăm sau să o punem cu 24 de ore înainte de întrebuițat într'un vas de lemn cu apă caldă. Fabricile din streinătate pentru a scăpă și de acest inconvenient, au început să prepare piatră vînată în praf fin. Până acum n'a fost întrebuițat de nimenea la noi în țară acest praf fin, așa că nu ne putem pronunța. De o cam dată să continuăm cu piatră vînată în cristal.

(R. V).

Din nesocotința unora se folosesc alții.

Cum vre-o 40 de ani, se găseă ca proprietar al unei frumoșe moșii, în întindere de vre-o 5.000 pogóne, un om anume Alexandru L. Stolnicu, rěmășiță din boerii vremurilor vechi.

Satul, în preajma căruia se găseă moșia, se întinde într'un sireag de case de-a lungul malului rîpos al Dunărei.

Proprietarul moșiei, eră un om cam de vre-o 38 ani, moșia și alte averi îi rěmăsese moscenire de la părinți; și după ce tocuse tot îi mai rěmăsese moșia.

Pentru ca holdele de pe moșia sa să fie bine pădite, proprietarul, aduce o cėtă de vre-o 12 arnăuți, cu fesuri în cap, îmbrăcați cu bișlicuri, cu mânecile aripânde și de jur împrejur cu fustanele crețe, apoi armați cu iatagane și pușci.

Proprietarul nostru, a adus ca păzitori pe acei arnăuți nu dór — că ei păziau holdele mai bine decât românii noștri, — dar de, ce să facă, așa eră moda pe-atunci, ca să i se cunóscă și mai bine boeria, trebuia să aibă în serviciul lui ómenii străini.

Intre cei 12 arnăuți, eră unul anume Iani, înalt ca o prăjină, slab ca un țir, mustăcios și crunt la privire, căruia

proprietarul îi dete titlul de Ceauș, adică mai mare peste cei-lalți un-spre-dece.

— Iani, strigă proprietarul către Ceauș, veđi moșia mea, veđi măgurile de pământ cari o despart de locurile sate-nilor? eî bine, nimic să nu se apropie de holdele mele, să fii ne-adormit, ochiul tēu trebuie să vadă nóptea ca și ȓiua, când unul din ómenii tēi nu ar păzi avutul meū așà cum trebuie, răspunderea va cădeà asupra capului tēu.

— Înțeleg stăpâne — răspunde Iani într'o Românescă destul de pocită — și încovoindu-se de spinare ca o leucă, se aplécă să sărute pòla antireului boerului nostru, care, cu un respectabil ciubuc în mână, făcù semn lui Ciauș Iani, că pòte să plece.

Timp de un an, Ciauș Iani, se purtă în tótă dreptatea lui Dumneđeu taťa de îndatoririle ce-i pusese stăpânul sēu, dar se vede că ucigăl tóca și-a virit còda, căci Ceauș Iani a cădùt în ispită.

Intr'o ȓi pe când Ceauș Iani se găseà pe câmp, în schimbul unui sfanț, dete voie unui om, anume Marin Căpățină, să cosescă fin după moșia ce păzea.

Pe când omul mergeà liniștit în spre sat cu carul încàrcat cu fin, se întâlnește în drum cu boerul nostru care îl întrebă de unde vine cu finul și cum calcă pe moșia lui?

Omul apucat din scurt nu negă de unde are finul și cu ce preț l'a căpățat, el fu lăsat în pace în drumul sēu de către boer, dar Ceauș Iani fu bine scuturat de stăpân peste tot corpul cu un ciomag destul de măricel și apoi depărtat din postul sēu, fără a i se da nici măcar socotéla pe timpul cât a slujit.

Timp de apròpe o săptămână fostul Ceauș umblà rătăcind pe câmpuri fără nici un rost, iar când suferința și tómea apròpe îl sdrobise, se duse în sat la locuința lui Marin Căpățină.

— Ascultă mă Căpățină, ȓise Iani omului nostru, tu scii că din cauza ta eū sunt astă-ȓi pe drumuri, gonit din slujba mea; scii că nici tu nu ai fi vrut să se întâmple așia, dar acum ce s'a făcut s'a făcut. Tu ești om cu dare de mână aici în sat, ajută-mă în ceea-ce eū vreaū să fac și nu numai că-ți vei face pomană dar cu timpul vei fi bine mulțumit de mine. Dacă eū aș avé doi galbeni, aș face mare lucru cu ei, tu poți, dă-mi dar doi galbeni spre a mă apucà

de vre-o trebă aci pe lângă tine, și peste cât-vă timp 'ți-i voiu înapoia.

În urma multor rugăminți, Căpățină, care se gândea că judecând drept, el este cauza nenorocirei fostului Ceauș, și ca om cu bună dare de mână în sat, făcu pe voie lui Iani și-i dete doi galbeni.

Se vede că Iani își avea bine urzit planul afacerii cu cei doi galbeni,—el deși străin de obiceiurile acestei țări, totuși în scurtul timp veduse bine prin ce cale un om hotărât, cu un capital aproape de nimic, ar pute să facă avere în această țară; el cu cei doi galbeni își deschise o cârciumă în acel sat, într'un coșar de vite al lui Marin Căpățină, care nu i mai era de trebuință. Aduse nisip, bătători pământul în interiorul coșarului, îi deschise o ferestruie spre drumul satului și singura lui marfă de consum era basamacul. El plecă în puterea nopții la o comună din apropiere, unde să găsească un mare deposit de băuturi spirtose, luă două vedre spirt, în dorii dăii era înapoi la cârciuma sa, făcea amestecătura convenită a spirtului cu apă și băutura cea mai gustoasă și mai otrăvitoare a sâtenului nostru, era gata.

Cârciumarul Iani, vindea basamacul: pe bani, pe grâu, porumb, orz sau ovăz, și pe orî-ce amaneturi, așa cum și acum auzi prin sate: «Marine, Ione, orî Ileano taică, umple o traistă cu grâu, porumb (sau orî-ce) și dute la jupân Iani (sau orî-care altul) să-ți dea o litră de rachiu.»

Băiatul său fata, încercând bine traista cu produse, se duce la jupânul cu pricina, în schimbul cărora îi dă o litră sau o cincă de basamac, dar cum s'a cântărit, pe ce preț s'au socotit de jupân produsele, asta este altă trebă.

Și adî așa, mâine așa, sâtenul nostru se pomenesce într'o bună și fără pâine orî mămăligă și apoi începe a alerga spre a se vinde pe el și copiii lui la cămătării din sat, cari nu sunt alții, decât iarăși jupâni de tagma lui Iani sau a altora.

Aprupe două ani, Iani își face neguțătoria de cârciumar în coșara lui Marin Căpățină, treburile îi mergeau cum nu se pôte mai bine, ceea-ce îl hotări să caute o casă mai încăpătoare care să corespundă mai bine scopului ce urmărea.

Intr'adevăr, Iani, închiriază casa cea mai bună din sat și o umple cu tot felul de mărfuri trebuincioase sâtenilor. Comerțul începe pe o scară mai întinsă, făcea strânsori de porci

pe cari îi luă de la săteni pe un preț de batjocură, îi îngrășă și îi vindeă cu preț bun, făcea strânsori de produse, etc., cu un cuvânt, Iani eră băgat în tot felul de afaceri, sătenii toți erau în ghiarele lui și avutul lui Iani sporeă ca prin minune.

Eraū 12 ani de când boerul nostru Alexandru L. Stolicu, măsurase cu un ciomag spinarea lui Iani, dar timpul schimbă totul, boerul nostru eră acum om de vre-o 50 ani, povara anilor nu eră atât de grea spre a-l gârbovi și co-coșia, după cum eră grea povara orgiilor din ultimii ani ai etății lui.

Cădută în păcate își negliasi afacerile, luxul și jocul cărților, cari aū fost și sunt și astă-đi bóla societății, îl înglodase până în gât în datorii, pentru a căror plată moșia fu pusă în vindare. Intre alți concurenți, la licitație, se presintă și jupân Iani, fostul Ceauș. Prețul cel mai mare fu cel oferit de Iani și moșia rămase asupra lui.

Boerul nostru, care nici odată nu ar fi visat despre o asemenea întorsătură, holbă ochii la Iani, corpul începū să-i tremure ca apucat de cele mai gróznice friguri, lacrămile îl podidiră, un fel de răget eși din pieptul seū, apoi cădū jos în nesimțire. Sermanul! își dăduse sufletul. Si așa nesocotința unuia, folosi altuia, căci munca și pricepera ne îmbogătesce, iar lenea și destrăbălarea ne sărăcesce.

Ión Dumitriu

Căpitan în intendență (Minist. Resboiū)

Curățirea mănușilor de piele albă. — Muiati un mic burete în lapte fierț și frecați-l pe o bucată de săpun alb. Intindeți apoi bine mănușa și frecați-o cu buretele. Pentru a o uscă, trebuie să întindeți mănușa la sóre sau într'un loc cald, sau aveți grija de a o frecă din când în când în mâini ca să nu se înăsprescă. Mănușile albe și cele de ori-ce altă culóre să spală și mai bine cu benzină, și iată cum: Să tórnă benzină într'o farfurie adâncă, se pun mănușile înăuntru și după ce se móe bine se frécă, cum să spală o rufă, apoi se scóte câte una, să pune pe mână și se frécă bine cu o cărpă curată și móle, avënd grije a freca numai din-spre degete spre încheetură și nici de cum alt-fel. Când vedem că sunt curate cu desăvârșire să scóte și să pun pe un loc curat să se usuce. Cu benzină de 10 bani, se póte spála o pereche de mănuși.

Biserica Sf. Dumitru din Orhei. zldită de Vasile Lupu, Domnul Moldovei (1634—1654).

TEATRU SATESC (1).
DE PE URMA BEȚIEI
 (piesă în 2 acte)
 de N. RĂDULESCU-NIGER

SCENA IV.

Aceeși. DOCTORUL.

DOCTORUL. Da cine-î bolnav pe la d-vóstră ?

PĂRVU. Nu-î nimeni bolnav d-le doctor...

GLUMICI. Poftim șeși, d-le doctor... Părvu nu scie, da este bôlă'n casă.

PĂRVU. Eaca tacî ? Muerea cum-và ?

GLUMICI. *(face doctorului cu ochiul)*. Bolesc doi inși, în casă, d-le doctor.

DOCTORUL. Așă mi-au spus la primărie... Una, că-î bolnav Gligore al d-tale, bade Părvule și alta că bolnav aî fi și d-ta...

PĂRVU. Eū ? *(rămâne încrămănit o clipă, apoi se pipăie)*. Par'că nu's. Da știu eū, dacă spuî d-ta ?

DOCTORUL. *(apropiindu-se și luându-î mâna)*. Ești bolnav, Părvule... bolnav rēū...

PĂRVU. *(spăimîntat)*. Vai de mine ! *(iși trage mâna)*.

DOCTORUL. Nu aî ameteîli, așă par'că ți se învîrtesce locul sub picioare ?

PĂRVU. Ba se învîrtesce... Uite, mai adineauri chiar... iac'așă șcii, par'că 'mî făcuse capul speteze de móră...

DOCTORUL. Nu te trage mereū la somn ?

PĂRVU. Ba mē trage... Tot parc'ași dormi.

DOCTORUL. Și par'că tot aî bea mereū...

PĂRVU. *(cu lăcomie)*. I-hi !.. cu ocaua până la vadră... Ași pune gura la vrană și nu m'ar lua nici mort...

DOCTORUL. Tocmai așă... Părvule... iartă-mi vorba... da ești pe ducă...

PĂRVU *(tremurând)*. Nu mai spune... Săracul de mine...

DOCTORUL. *(privindu-l de aproape)*. Așă arăți după ochi... și după setea care-o aî...

PĂRVU. *(tăsându-se môle pe scaun)*. Nu mai spune... că uite mē a-fănez... Vai de mine... rămâne baba vėduvă...

DOCTORUL. *(pipăindu-l pe față și apoi pe piept)*. Cu tótă bôla d-tale, uite eū, mai m'ași lega să te tāmăduesc...

PĂRVU. *(ridicând drept capul)*. Zēū ?

DOCTORUL. Dacă mē-'î asculta...

PĂRVU. Ascult, păcatele mele, ascult...

DOCTORUL. Dacă mē-'î asculta, scapi de mórte și ajungi bun tea-făr până la adânci bătrânețe...

PĂRVU. Bătrân... bătrân... să-mi ridic sprincenile cu cārja...

GLUMICI. Și să-ți culegi măselele în palmă...

DOCTORUL. Ei, te legi să mă ascuți?

PĂRVU. Cu jurământ pe sfânta cruce... Domnul să se îndure...
(*se închină*).

GLUMICI. (*in parte*). Dă Dómne...

DOCTORUL. Eră rău mai nainte vreme, neică Pârvule, când credeaŭ Româniŭ în lécurile babelor și în descáncece... Atunci curat că muriaŭ ómenii cu díle... Toți ziceaŭ: «Așa i-a fost scris» cutăruia; și le rămânea cugetul împécat. Acuma însă, când credeți în doctori și vă arătați lor, îndată ce vă simțiți bolnavi, léc se află pentru fie-care bólă. Vorba-i să-l ascultați pe doctor, să faceți cum vă díce el... să luați ce vă dá el... că scie el ce vă dá...

PĂRVU. Da iaŭ ce-mi dá, d-le doctor... și pe ucigă-l tóca într'o litră cu vin...

DOCTORUL. Apoi tocmai asta-i. Pârvule... să nu mai puŭ vin și rachiŭ în gură... Că beția te tímpește, îți arde mațele, te ucide.

(*S'aude glas sub ferestre: «Cine primesce steaua?» «Primiți steaua?»*)

PĂRVU. Ce stea... când mie mi se duce steaua?

DOCTORUL. Ba ia să vie, că-i obiceiŭ românesc... și-s frumóse obiceiurile din bétrâni... Fii bun, Moș-Glumici, și-i chémă pe copii... (*Glumici iese*).

PĂRVU. Dómne, de n'aș muri...

DOCTORUL. Las'că te tãmãduesc... dacã îți spuiŭ eŭ! Inc'odată însă, e vorba să m'ascuți...

PĂRVU. Cu sufletul, d-le Doctor...

DOCTORUL. Și să veđi ce bine o să-ți fie când te-í vedeã sănãtos, și ce bucurie o să ai când îi însurã pe Gligore, când apoi o să veđi pe bătãturã nepoțeiŭ... Hei, câte bunãtãți rêsar în calea omului cuminte și sănãtos! Nãravul de la pécat pornesce și face din om ne-om...

SCENA V.

PĂRVU, DOCTORUL, GLUMICI se întórce cu TREI COPII
DE ȘCÓLĂ cu Steaua.

(*Unul din copii e schiop, altul cocoșat; cel sănãtos ține steaua*).

DOCTORUL. Cãntați copii cãntecul stelei...

COPILUL. (*cu steaua, o pléac de trei óri și începe a cântã, întovãrãșit de cei-lalți doi*).
(*Se va pune să cãnte copiii un cãntec de stea, dupã loc*).

DOCTORUL. (*dupã ce le dá goganã. -- cãtre cel schiop*). Ești de mult așa, micule?

COPILUL ȘCHIOP. Ba nu, d-le... De vre-o trei, patru ani...

DOCTORUL. Te-ai lovit? Ți s'a întâmplat ce-vã?

COPILUL ȘCHIOP. Nu, d-le, mi-a venit așa de-odată...

DOCTORUL. Al cui ești?

COPILUL ȘCHIOP. Al lui Stan Neașu...

DOCTORUL. (*scrie într'un caet mic*). Dar d-ta, micule? (*pipãe cocóga*). De mult ești așa?

COPILUL COCOȘAT. (*tușind*). De mic, d-le.

DOCTORUL. (*către Pârvu, încet*). Ii fără leac, sărmanul...

COPILUL CU STEAUA. Valeu... (*scapă steaua și cade jos, tăvălindu-se*).

PÂRVU. (*sărind*). Eaca... da ce are?

GLUMICI. Are «ducă-se pe pustii» săracul!..

COPIL. Eac'asă l'apucă...

DOCTORUL. (*se plcă și după ce-l stringe de degetul cel mic și-l frcă, îl ridică sprijinesce*). Te prinde de mult hola asta, micule?

COPILUL (*plângend*). De mult d-le...

DOCTORUL. Nu plânge că am să viū acasă să te vđ... și am să te vindec... Al cui ești?

COPILUL. Al Flórei Věduva...

DOCTORUL. (*scrie în cașel*). Bine. Vě puteți duce copii...

GLUMICI. (*dându-le câte un gologan*). Eaca și de la mine...

COPIL. La mulți ani cu sănătate...

(*ies*).

S C E N A VI.

DOCTORUL, PÂRVU, GLUMICI.

PÂRVU. Săracii!.. Bolnavi și ei... și-s nisce sburături de ómenii...

DOCTORUL. Da știți, Pârvule, care-ți pricina de-s bolnavi? Eaca fiind că părinții lor erau bețivi... Uite ce păcate ajung pe copii, dacă părinții sunt nărăvași...

PÂRVU. Óre?

DOCTORUL. Cartea care-o învățăm așa ne spune, iar ce vedem cu ochii adeverește ce spune cartea...

PÂRVU. Vești d-ta?

GLUMICI. Nu mai tot pune îndoelă, mēi frate, că adevěr grăesce d-l doctor... după adevěrul lucrului: Stan Neacșu apucase să bea din tinerețe, nainte de însurătóre și eaca ce schilodenie ești din el... Mihaiū al Flórei încai a și murit din beție... Sărac de hăiatul lui, cu ce-a greșit să pătímescă de «ducă-se pe pustii». Ce să mai đic de Verdeș? S'a lăsat el mai apoi de pătímă, da vorba-ți a pus pe lume un nenorocit de cocoșat?

DOCTORUL. Să-ți fie pildă, Pârvule... după cum a fi și altora, d-ta te-ai dat bēturii, după ce-ai avut pe Gligore, alt-fel cine știe cu ce metéhnă îl avea... orī cum, lasă-te de nărav, că uite și daca-ți sântos bācatul, da din pricina d-tale n'are parte de noroc...

PÂRVU (*cu hotărire*). Pentru Gligore... mē las, mē las, ducă-s'ar de la mine duhul Necuratului! (*după o clipă*) D-le doctor, și đici că Gligore-ți sântos?

DOCTORUL. Sântos la trup și la minte, bolnav de inimă rea, unde Neagu nu-ți dă pe Voichița...

PÂRVU. Dă-mi ce mi-ți da, d-le doctor, de mē tāmăduesce... și nu mai beau... să mē picī cu lumīnarea...

DOCTORUL. Ți-oiū da... numai nu care cum-vă să puī în gură vre-o picătură de vin orī de rachiū, după ce-ți lua din doștorie, că mori în douē-trei đile...

PĂRVU. Da nu mai puțin, d-le doctor, nu mai puțin... numai scapă-mă... și bine să fie de Gligore...

DOCTORUL. Fiind-că te-ai hotărît, ești pe jumătate scapat...

SCENA VII.

Acecași. ÎNVĂȚĂTORUL, GLIGORE, LIXANDRU, NEAGU.

INVĂȚĂTORUL. Bun găsit... *(dă mâna cu Doctorul apoi cu cei-lalți).*

NEAGU. Da ce-am auzit? Ori ești bolnav mă Pârvule?

PĂRVU. Chip... am fost... Da uite, bunătatea lui Dumnezeu a grăit cu graiul d-lui doctor... și încep a mă vindeca...

NEAGU. Care va să zică... poate să închidă Gheorghe crășma?

PĂRVU. Inchidă, să aștepte să-î zică eu s'o deschidă iar... că n'a mai vinde nici la judecata de-apoi...

INVĂȚĂTORUL. Sa trăești, neică Pârvule... Eaca ved că ești cu dor de tată...

PĂRVU. Ti... par-că alt-fel clipesc cu ochii acuma... Mulțumesc d-le doctor...

DOCTORUL. *(stringându-i mâna).* Și eu îți mulțumesc, Pârvule...

GLIGORE. Dar eu d-tale, taică?

PĂRVU. E-hei... Gligoriță tată, eacă-î greu românului până vede odată bine și drept...

GLUMICI. Minteă Românului cea din urmă, mă Pârvule...

PĂRVU. *(bătând pe umeri pe Neagu).* Cum s'ar prinde, mă Neagule, facem de-acuma nuntă, hai?

NEAGU. Eaca mai așteptă să te vedem departe bine de vrana polobocului...

PĂRVU. D'apoi că o vorbă am, mare Neagule... și pe unde ese vorba, ese și sufletul...

GLUMICI. Eaca se lăgă Părvu că și la nuntă să bea apă...

PĂRVU. Apă, apă curată...

NEAGU. Dacă-î așa, bate colea... *(îi intinde mâna și-și bat în palmă).*

GLUMICI. D-le doctor... da pentru Gligore nu scrii vre-o doctorie?...

DOCTORUL. Lui Gligore i-a scrie mirésa...

GLUMICI. Că bine zică... Și de acuma, știu c'am să desleg la gură sacul cu glumele... Am să-mi potcovesc ciobótele pentru joc... ca pe vremea când eram flăcău, și care-a fi ca mine?... Că vedeți d-vóstră? așa-î Românul la bucurie: inima-î dă mugur și mugurul se face flóre...

TOȚI. Noroc să dea Dumnezeu!

Cortina să lasă.

Stîrpirea ciorilor de pe ogórele puse cu porumb este următorul: Se stropesce cu sodă caustică o cantitate óre-care de bóbe de porumb și pe urmă, le asvărli cât de rare pe fie-care ogor seménat cu porumb. Ciorile găsind asemenea bóbe, le înghite și mor imediat, și cu acest remediú scápăm ogórele de ciori. Să se bage de sémă ca: mâinele să fie înmănușate, căci soda caustică arde mâinile.

Resletz.

Tragerea loteriei Societății Cooperative a meseriașilor din Iași.

Tragerea efectuată la 21 Aprilie 1902.

Au eșit câștigurile următoare :

No.	Lei	No.	Lei	No.	Lei	No.	Lei	No.	Lei
27	20	1746	100	3758	50	5250	200	7330	20
37	25	2012	20	3803	20	5290	20	7430	20
419	50	2039	50	3864	200	5391	25	7508	20
439	20	2067	20	4024	25	5412	100	7844	500
440	50	2260	50	4197	100	5536	20	7966	25
485	200	2279	20	4355	25	5841	20	8408	25
774	100	2485	25	4390	25	5953	20	8509	25
1007	20	2787	100	4557	20	6182	20	8618	20
1087	50	2799	20	4702	50	6279	25	8697	20
1130	25	2804	25	4766	25	6305	25	8870	25
1376	25	3009	20	4808	100	6494	50	9139	50
1558	20	3036	1000	4891	20	6736	500	9156	25
1581	20	3240	25	4990	50	6992	20	9399	20
1592	25	3268	20	5071	20	7232	25	9577	20
1730	200	3557	20	5138	20				

Mulțumire.

Subsemnații locuitorii din comuna Pâcelele-Buzău, mulțumim respectuos d-lui Ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice, care cu tot dinadinsul lucrăză fără preget pentru luminarea sătenilor.

Străduințele d-sale au fost înțelese de mulți dintre cei mai de jos subalternii ai săi.

Intre aceștia este și d-l Jacob Gogan, învățător în comuna Policiori, căruia se datoresce înființarea Societății economice «Comora» din comuna sa, cum și a societății «Tesaurul» din comuna noastră.

Noi sătenii avem multă nădejde în asemenea societăți, căci de acum se ved prin alte părți rezultatele lor îmbucurătoare. Pentru asemenea instituțiuni, tineretul sătesc trebuie să lucreze pe întrecere, mai ales, că lui îi revine mai mult sarcina de a avea pentru Țările sale o țară bogată și puternică.

Nae Croitorul, C. Croitorul, N. I. Croitorul, St. Stoian, Pr. C. Popescu, N. Boufiaci.

INFORMAȚIUNI

Sâmbătă, 4 Mai, la orele 5 p. m., M. S. Regele a inspectat seminarul central în noul său local din bulevardul Maria.

La sosire, Regele a fost întâmpinat de I. P. S. S. Mitropolitul Primat; de d-l Haret, ministrul instrucțiunii publice și al cultelor; P. S. Arhiepiscopul Nifon, vicarul Mitropoliei; S. S. Părintele C. Nazarie, directorul seminarului, și d-nii profesori, pe când corul elevilor intona Imnul Regal.

D-l director prezintă Majestății Sale personalul direcțiunii și învățămîntului, apoi, Regele intrând în capelă, se oficia un serviciu divin, în urma căruia Majestatea Sa sărută crucea; iar corul elevilor intonă imnul «Luminéză-Te». Regele admiră cât-vă timp edificiul care are proporțiuni bine chibzuite.

După aceea, M. S. Regele vizită pe rînd toate clasele, examinând pe elevi asupra tuturor materiilor din program, insistând mai cu sémă asupra teologiei, predate de protoiereul Călinescu, religiei, predate de d-l dr. Dinulescu, limbilor latine și elene, igienei și arhiologiei.

M. S. Regele a inspectat apoi cu deamănuntul atelierul de lucrări manuale, unde elevii învață a confecționa obiecte utile de diferite soiuri; sala de desemn; dormitoare; sălile de mîncare și bucătăria. Aci a gustat din supa și bucatele pregătite pentru elevi.

Intorcîndu-Se în sala cea mare, Regele ordonă ca elevii să mai cînte un imn, și corul a intonat imediat, sub conducerea d-lui Teodorescu, imnul «Christos a înviat».

La orele 7, terminând inspectia, Suveranul bine-voi a exprima viile Sale mulțumiri d-lui director și colaboratorilor săi, pentru perfecta stare materială a seminarului, pentru progresele realizate în învățămînt, precum și pentru zelul desfășurat de profesori și elevi.

* * *

Unui mare număr de institutori și învățători din întreaga țară, li s'au acordat cu prilejul zilei de 10 Maiu, medalia «Răsplata muncii pentru învățămîntul primar», clasa II.

* * *

În «Monitorul Oficial» No. 29 de Joi, 9 Maiu, a apărut noul regulament pentru examenele elevilor de curs primar, preparați în particular.

* * *

În «Monitorul Oficial» No. 33 de Miercuri 15 Maiu, a apărut Decisia Onor. Minister de Răsboi, cu privire la condițiunile și actele necesare pentru cei-ce doresc a intra în școala fiilor de militari din Iași.

* * *

În ziua de 10 Maiu, a avut loc la Șeverin, serbarea desvelirii bustului M. S. Regelui, ridicat în grădina liceului Traian, din inițiativa corpului profesoral. Vom face în numărul viitor, o amănunțită dare de sémă asupra acestei serbări, de un deosebit interes pentru noi Români.

* * *

Societatea musicală «Hora», va da Duminică 19 Maiu, orele 9 sêra în palatul Ateneului din București primul *concert popular*, sub conducerea d-lui Juarez Movilă.

Programul bogat și atrăgător, pe lângă prețurile cu desăvîrșire eftine, va îndemna publicul să încurajeze eforturile societății. Biletele se găsesc la Basarul Societ. Corpului didactic primar, Calea Victoriei 36 și în sêra concertului la casă.

Societăți Economice la sate.

De la 24 Ianuarie a. e. și până în prezent, s'au ținut multe întruniri publice în localul școlii Păltinișul-Dorohoin, la care au luat parte sate-nii din localitate și împrejurimi cu multă plăcere și ca rezultat anunțăm cu bucurie înființarea societății economice «Unirea-frățescă» cu sediul în localul autorității comunale din comuna și cătunul Păltinișul.

Reușita se datorește cuvîntărilor inflăcărâte și energice ale învățătorilor Gh. V. Nestor și Ion Gh. Sirghie, cum și a primarului Gh. N. Iacobescu. Administrația se compune din persoanele următoare :

Președinte activ, Gh. V. Nestor, învăț. diriginte, școla Păltinișul; vice-președinte V. Gh. Anesie, agent sanitar; casier Gh. V. Merișor, percepătorul comunal; membrii, Th. Balahura, Th. a Marandei și V. Gh. Nistor; comisiunea de control, I. Gh. Sirghie, învăț. Ivancauți, primarul Gh. N. Iacobescu și locuitorul I. N. Caia. Societatea e înființată pe ziua de 1 Aprilie 1902 și funcționează cu data de 7 Aprilie a. c.

Până în prezent 25 persoane au împrumutat bani cu procente mici, pe trei și cinci luni. Suma împrumutată se urcă la 1.137 lei. Societatea are 30 membri cu un capital depus de 1.200 lei.

Serbare Școlară.

În sêra zilei de 26 Ianuarie a. c., a avut loc în comuna Piatra, jud. Romanați, o frumoasă serbare școlară cu bal, patronată de d-l prefect al județului, M. Demetrian.

Serbarea s'a deschis prin cuvîntarea învățătorului St. Dumitrașcu; apoi corul școlii a intonat diferite imnuri și cântece; după aceea s'au jucat piesele: De nezac, Beția cu leac și jocurile naționale: Banul Mărăcine, Romanul, etc.

Terminându-se serbarea la orele 12, a început danțul, care a durat până la 5 dimineața. Organizarea acestei serbări se datorește învățătorului I. Iliescu și membrilor societății economice «Piatra».

A P E L

Subsemnatul învățător din comuna Luica, plasa Negoesci, jud. Ilfov, voind a forma biblioteca populară la această școlă care nu are de cât câte-vă volume date de onor. Casa Școlilor, am onoare a ruga pe toți d-nii autori, editori și librari, ca să binevoiască a donă pentru acesta orî-ce număr din operele d-lor.

D-l Colonel Năsturel, cunoscut publicului român prin publicațiunile sale eraldice și calendaristice, a dat la lumină, cu ocasiunea jubileului de 25 de ani al Independenței României, un frumos tablou în cromo-litografie, reprezentând toate *Decorațiunile și Medaliele române*, dispuse așa cum trebuie să se pörte, precum și *Armele, Drapelele și Corôna de oșel*, executat cu atâta artă și plasticitate în cât ți se pare că ai înaintea ochilor nu un desen colorat, dar chiar obiectul în natură.

Acastă lucrare, de o adevărată valoare artistică, face onore numai *Institutului de Arte Grafice Carol Göbl S-sor I. St. Rasidescu*, care a executat'o, dar chiar și țării, și merită să figureze în casa orî-cărui Român iubitor de artă și frumos.

Prețul unui exemplar este numai 3 lei.

Depositul se află la Editor, *Institutul de Arte Grafice Carol Göbl, S-sor I. St. Rasidescu*, Bucuresci, Strada Dómnei 16.

Poșta Administrației.

M. Mândricelu, Odobesci, prin Titu. — Nu scim nimic. Când se trag le publicăm.

— C. D. Teodorescu, Galbenu, R. Sărat. — Dacă ați trimis se va publica.

— Const. Onésă, învăț. Frumușita. — S'a primit abonamentul d-văstră pe anul al II-lea și achitat cu chitanța No. 9.618, mai datoriti anul al III-lea.

— Gh. Bobocea, Suraea. — Sunteți achitat pe anul al IV-lea (1901—902) cu chitanța No. 3.795.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățătorii, preoții rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kainderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Adminstrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrui*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Unvers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

I. Mihăescu (Cermegesci), 1 leu; N. Safirescu (Fișilia), 1 leu; Pr. N. Săndulescu (Glăvile-Pescena), 1 leu; D. S. Gioroc (Genuneni), 1 leu; Gh. Mateescu (Govora), 1 leu; Ion Nicolăescu (Lăpușata), 1 leu; Fotache Popescu (Marcea), 1 leu; N. Lăstun (Popesci), 1 leu; Maria Boda (Scundu), 1 leu; C. Miulescu (Șirinésa), 1 leu; D. Rădulescu (Stănesci), 1 leu; D. Andreescu (Titiresci), 1 leu; N. Urșanu (Urși), 1 leu; Gr. Mihăescu (Vlădesci), 1 leu; Ion C. Bădescu (Ionescii-Micului), 1 leu; N. I. Ciurez (Ulmu), 1 leu; M. Pretorian (Folescii-de-jos), 1 leu; I. Bărbulescu (Folescii-de-sus), 1 leu; Gh. Popescu (Greci), 1 leu; Ion Dozescu (Horezu), 1 leu; V. Dobrescu (Măldăresci), 1 leu; Gh. Popescu (Mateesci), 1 leu; C. Preoteșcu (Pojogi), 1 leu; I. Stănescu (Recea), 1 leu; C. Mărgineanu (Slătiora), 1 leu; M. Ilescu (Stroesci), 1 leu; N. Popescu (Turcesci), 1 leu; Gr. Adamescu (Vaideni), 1 leu; C. Constantinescu (Bărbătesci), 1 leu; P. Teodosiu (Bodesci), 1 leu; Valeria Bratoroescu (Brezoiu), 2 lei; I. Antonescu (Cacova), 1 leu; N. Iepureanu (Călimănesci), 1 leu; C. Cuprianu (Călimănesci), 1 leu; Gh. Anghelescu (Călinesci), 1 leu; P. V. Cozdreanu (Costesci), 1 leu; Gh. I. Teodosiu (Olănesci), 1 leu; Virginia Teodoru (Păușesci-Măglași), 1 leu; Ilie A. Nicolae (Păușesci-Măglași), 1 leu; Toma Stăpănoiu (Păușesci-Otăsău), 1 leu; T. M. Enăchescu (Păușesci-Otăsău), 1 leu; C. Ionescu (Șerbănesci), 1 leu; I. Godeanu (Nisipi), 1 leu; Radu Dumitrescu (Roșiile), 1 leu; Ion Roibu (Săsciora), 1 leu; I. M. Ilescu (Crăpăturile-Popesci), 1 leu; M. Mateescu (Bălcesci), 1 leu; I. Diaconescu (Bătășani), 1 leu; I. Mateescu (Diculesci), 1 leu; M. Popescu (Făuresci), 1 leu; N. Rădulescu (Ghioroiu), 1 leu; T. Marinescu (Laloșu), 1 leu; Ignațiu Pretorian (Poenari), 1 leu; C. Părvu (Rușănesci), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului al II (1902) al societății, e de 713; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 1722 lei și 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brađi, Pini austriaci Thuia și altele. Stupii, Trandafiri, etc.

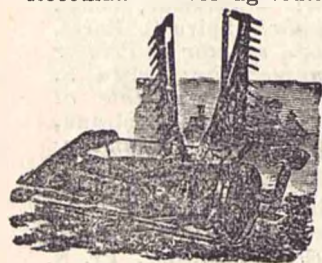
A eșit de sub tipar în editura librăriei Sfetea, str. Lipscani No. 96, Gospodăria rurală, ediția 2-a, lucrată după programa școlilor normale și seminare, cu mai multe figuri în text, de V. S. Moga.

De vânzare la editor. Prețul 3 lei.

SOCIETATE ÎN COMANDITA WEIL, JOSEPH & Co.

București

Strada Smărdan No. 7, (Cassa Zerlendi).

Recomandă d-lor agricultori *mașine și unelte agricole și industriale, de ori-ce fel. s. e.:* Locomobile, Treerătoare, Pluguri întregi de oțel, Batoze de porumb, cu abur și manuale, mori pe postament de lemn și fer, pietre franceze originale garantate de la „La Ferté sous Jouarre, (Franța)”, etc. etc., din cele mai renumite fabrici pe cari le reprezintă, și în condițiuni cât se poate de favorabile pentru d-nii cumpărători.

La cas de necesitate, a se cere oferte și catalog ilustrat, care se trimete gratis și franco.

Condițiuni de plată avantajoase.

Garanție pentru material solid și *buna funcțiune.*

Singurul care vinde ieftin!

Galoși veritabili Rusesci

Pentru bărbați Lei 4,95, 5,95. Pentru dame Lei 2,95, 3,95.

GHETE de chevreaux pentru dame Lei 10,95, 11,95, 12,95.

GHETE de vax fin pentru bărbați, cu elastic și șireturi, Lei 11,95, 12,95, 13,95, 14,95.

CĂMĂȘI bărbătesci de zi și de noapte, începând de la Lei 2,95 în sus.

De asemenea și pentru dame, începând cu același preț.

Flanele și Ciorapi

pentru dame și bărbați cu prețuri fabulos de ieftine.

Bluze de Catifea și de Postav

Lei 8, 9, 10, 12, 14.

Mănuși glace fine Lei 2,50 perechia.

În cas rupându-se la încercare se dă altă pereche.

Magazinul „La tôte Sezónele“

Calea Victoriei, București

(Alături cu poliția).

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistelor vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.